

88 i 89

KONWENCJA

dotycząca międzynarodowej wymiany wydawnictw

i

KONWENCJA

dotycząca międzypaństwowej wymiany wydawnictw urzędowych i dokumentów rządowych,
sporządzone w Paryżu dnia 5 grudnia 1958 r.RADA MINISTRÓW
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do wiadomości:

Dnia 5 grudnia 1958 roku sporządzone zostały w Paryżu Konwencja dotycząca międzynarodowej wymiany wydawnictw i Konwencja dotycząca międzypaństwowej wymiany wydawnictw urzędowych i dokumentów rządowych.

Po zaznajomieniu się z powyższymi konwencjami Rada Ministrów uznaje je za słuszne zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nich zawartych; oświadcza, że wymienione konwencje są zatwierdzone i przyjęte, oraz przyrzeka, że będą one w pełni przestrzegane.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Prezesa Rady Ministrów.
Sporządzono w Warszawie, dnia 17 stycznia 1970 roku.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

L.S.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Winiewicz*

(Teksty konwencji zamieszczone są w załączniku do niniejszego numeru)

90

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 23 marca 1971 r.

w sprawie przyjęcia przez Polskę Konwencji dotyczącej międzynarodowej wymiany wydawnictw, sporządzonej w Paryżu dnia 5 grudnia 1958 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 14 ustęp 2 Konwencji, dotyczącej międzynarodowej wymiany wydawnictw, sporządzonej w Paryżu dnia 5 grudnia 1958 r., został złożony dnia 12 lutego 1970 r. Dyrektorowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dla Wychowania, Nauki i Kultury dokument przyjęcia przez Polskę wymienionej konwencji.

Zgodnie z artykułem 16 powyższej konwencji weszła ona w życie dnia 23 listopada 1961 r., a w stosunku do Polski weszła w życie dnia 12 lutego 1971 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że następujące państwa złożyły swoje dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przyjęcia wymienionej konwencji w niżej podanych datach:

Izrael	dnia 4 stycznia	1960 r.,
Francja	dnia 30 maja	1960 r.,
Gwatemala	dnia 23 listopada	1960 r.,
Ekwador	dnia 8 lutego	1961 r.,
Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii	dnia 1 czerwca	1961 r.

W czasie składania dokumentu przyjęcia Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii oświadczył, że wymieniona konwencja będzie miała zastosowanie do następujących terytoriów: Jersey, Guernsey i wyspa Man, Federacja Rodezji i Niasy, Antigua, Wyspy Bahama, Barbados, Wyspy Dziewicze, Bermudy, Gujana Brytyjska, Grenada, Jamajka, Montserrat, Saint Kitts, Nevis i Anguilla, Saint Vincent, Trinidad, Wyspy Salomona, Wyspy Gilbert i Ellice, Brunei, Saint Lucia, Dominika i Singapur.

Włochy	dnia 2 sierpnia	1961 r.,
Panama	dnia 17 lipca	1962 r.,
Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich	dnia 8 października	1962 r.,
Zjednoczona Republika Arabska	dnia 22 października	1962 r.,
Białoruska Socjalistyczna Republika Radziecka	dnia 10 grudnia	1962 r.,
Węgry	dnia 10 grudnia	1962 r.,
Ukraińska Socjalistyczna Republika Radziecka	dnia 19 grudnia	1962 r.,
Hiszpania	dnia 1 lutego	1963 r.,
Nowa Zelandia	dnia 5 lutego	1963 r.,

Bulgaria	dnia 4 marca	1963 r.,	Maroko	dnia 30 sierpnia	1968 r.,
Kuba	dnia 1 sierpnia	1963 r.,	Norwegia	dnia 19 września	1968 r.,
Czechosłowacja	dnia 29 listopada	1963 r.,	Malawi	dnia 28 października	1969 r.,
Ghana	dnia 6 grudnia	1963 r.,	Nigeria	dnia 22 lipca	1970 r.
Brazylia	dnia 11 sierpnia	1964 r.,			
Dania	dnia 10 listopada	1964 r.,	Zgodnie z artykułem 16 wymienionej konwencji weszła ona w życie w stosunku do Izraela, Francji i Gwatemali dnia 23 listopada 1961 r.; natomiast dla pozostałych wyżej wymienionych państw weszła bądź wejdzie ona w życie po upływie dwunastu miesięcy od dnia złożenia przez każde z tych państw dokumentu ratyfikacyjnego lub dokumentu przyjęcia.		
Rumunia	dnia 9 czerwca	1965 r.,			
Indonezja	dnia 10 stycznia	1967 r.,			
Finlandia	dnia 26 maja	1967 r.,			
Stany Zjednoczone Ameryki	dnia 9 czerwca	1967 r.,			
Luksemburg	dnia 13 grudnia	1967 r.,			
Malta	dnia 26 lutego	1968 r.,			

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

91

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 23 marca 1971 r.

w sprawie przyjęcia przez Polskę Konwencji dotyczącej międzypaństwowej wymiany wydawnictw urzędowych i dokumentów rządowych, sporządzonej w Paryżu dnia 5 grudnia 1958 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 15 ustęp 2 Konwencji dotyczącej międzypaństwowej wymiany wydawnictw urzędowych i dokumentów rządowych, sporządzonej w Paryżu dnia 5 grudnia 1958 r., został złożony dnia 12 lutego 1970 r. Dyrektorowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dla Wychowania, Nauki i Kultury dokument przyjęcia przez Polskę wymienionej konwencji.

Zgodnie z artykułem 17 powyższej konwencji weszła ona w życie dnia 30 maja 1961 r., a w stosunku do Polski weszła w życie dnia 12 lutego 1971 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że następujące państwa złożyły swoje dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przyjęcia wymienionej konwencji w niżej podanych datach:

Cejlon	dnia 7 grudnia	1959 r.,	Białoruska Socjalistyczna		
Izrael	dnia 4 stycznia	1960 r.,	Republika Radziecka . . .	dnia 10 grudnia	1962 r.,
Francja	dnia 30 maja	1960 r.,	Węgry	dnia 10 grudnia	1962 r.,
Gwatemala	dnia 23 listopada	1960 r.,	Ukraińska Socjalistyczna		
Ekwador	dnia 8 lutego	1961 r.,	Republika Radziecka . . .	dnia 19 grudnia	1962 r.,
Zjednoczone Królestwo			Hiszpania	dnia 1 lutego	1963 r.,
Wielkiej Brytanii i			Nowa Zelandia	dnia 5 lutego	1963 r.,
Północnej Irlandii	dnia 1 czerwca	1961 r.,	Bulgaria	dnia 4 marca	1963 r.,
			Kuba	dnia 1 sierpnia	1963 r.,
			Czechosłowacja	dnia 29 listopada	1963 r.,
			Ghana	dnia 6 grudnia	1963 r.,
			Dania	dnia 10 listopada	1964 r.,
			Rumunia	dnia 9 czerwca	1965 r.,
			Malta	dnia 18 maja	1966 r.,
			Indonezja	dnia 10 stycznia	1967 r.,
			Finlandia	dnia 26 maja	1967 r.,
			Stany Zjednoczone Ameryki	dnia 9 czerwca	1967 r.,
			Luksemburg	dnia 13 grudnia	1967 r.,
			Maroko	dnia 30 sierpnia	1968 r.,
			Norwegia	dnia 19 września	1968 r.,
			Federalna Republika		
			Niemiec	dnia 3 października	1969 r.,
			Nigeria	dnia 22 lipca	1970 r.

W czasie składania dokumentu przyjęcia Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii oświadczył, że wymieniona konwencja będzie miała zastosowanie do następujących terytoriów: Jersey, Guernsey i wyspa Man, Federacja Rodezji i Niasy, Malta, Seszele, Wyspy Salomona, Wyspy Gilbert i Ellice, Gajana Brytyjska, Wyspy Bahama, Bermudy, Wyspy Dziewicze, Jamajka, Trinidad i Tobago, Antigua, Saint Lucia, Montserrat, Barbados, Saint Vincent, Grenada, Dominika, Saint Kitts, Nevis i Anguilla i Singapur.

Włochy	dnia 2 sierpnia	1961 r.,			
Panama	dnia 17 lipca	1962 r.,			
Związek Socjalistycznych					
Republik Radzieckich . . .	dnia 8 października	1962 r.,			
Zjednoczona Republika					
Arabska	dnia 22 października	1962 r.,			

Zgodnie z artykułem 17 wymienionej konwencji weszła ona w życie w stosunku do Cejlonu, Izraela i Francji dnia 30 maja 1961 r.; natomiast dla pozostałych wyżej wymienionych państw weszła bądź wejdzie ona w życie po upływie dwunastu miesięcy od dnia złożenia przez każde z tych państw dokumentu ratyfikacyjnego lub dokumentu przyjęcia.

W nocy z dnia 8 marca 1968 r. skierowanej do Dyrektora Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych dla Wychowania, Nauki i Kultury Rząd Malawi oświadczył, że wszystkie stosunki prawne wynikające ze stosowania wymienionej konwencji, która została rozciągnięta uprzednio przez Wielką Brytanię na Federację Rodezji i Niasy, a następnie w drodze sukcesji na Malawi, straciły moc wiążącą w stosunku do Malawi w dniu 8 marca 1968 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz